

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
felhasználások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Galgenfrist.

Pécs, 1898. aug. 30.

Azzal az ékes német szóval, melyet jelen cikkünk homlokára irtunk, jellemezhető a kiegyezés dolgában folytatott bécsi tárgyalások eredménye. Végleges megoldásról szó sem lehet, az eredménytelenség hivatalos konstatálásának más következtetése, mint az önálló gazdasági berendezkedés tényleges munkába vétele nem lehetne: kerestek tehát olyan módozatot, a mely lehetővé teszi, hogy ez a természeti kényszerűséggel bekövetkező végeredmény minél későbbben váljék valósággá s ezt a módozatot megtalálták abban, hogy újra előlről kezdik a kiegyezési javaslatoknak alkotmányos tárgyalásával való próbálkozást, újra összehívják a Reichsrathot s benyújtják neki a javaslatokat, hátha belemegy azok tárgyalásába.

A Bánffy-kormány ezzel azt nyerte, hogy a szeptember 6-án egybeülendő magyar országgyűlésen nem kell érdemlegesen nyilatkoznia a kiegyezési tervek felől, hanem bejelentheti, hogy még várhatunk, hisz összehívták az osztrák parlamentet s így mielőtt valamely irányban érdemi intézkedésre határoznók el magunkat, tisztába kell jönnünk vele, hogy az osztrák alkotmányos képviselőlet részánja-e magát egyáltalán valamely határozatra, s ha igen, mit határoz. Tudja ugyan mindenki előre, hogy ez a legujabb kísérlet is ugyanazzal a kudarcral fog végződni, mint az eddigiek s így a magyar parlament csak önmagát s a világot áztatja, amikor úgy tesz, mintha komolyan várakoznék az osztrák alkotmányosság legujabb fölélesztési kísérletének eredményére.

De hát időt kell nyerni, ha mindjárt bizonyosra is vehető, hogy a latin közmondás: qui habet tempus, habet vitam, a jelen esetben úgy értelmezendő, hogy az élet csak a válság megoldásának elodázására kiesztelt rövid időhaladék lejártáig tart, a mikor is menthetetlenül bekövetkezik a végkimulás, a kiegyezés meghiusultának végleges konstatálása. Addig úgy vagyunk vele, mint a vízbefuló bukdácsolásával: míg

a forgatagba jutott szerencsétlen halandó föl-fölbukkan a vízszinére, addig tudjuk, hogy még nem halt meg, de azért megmentésének lehetőségére senki sem gondol, csak azt várják, hogy meddig tart, míg végkép elmerül.

Hogy a Reichsrathal való kísérletezés egyáltalán semmi eredményrel nem kecsegtet, annak legcsattanósabb bizonyítéka az a makacs ellenzés, a melyet Thun gróf Bánffy bárónak a Reichsrath összehívását sürgető követelése ellen kifejtett, mert ha csak a legcsekélyebb reménysugár is mutatkozott volna a láthatáron arra nézve, hogy a Reichsrathal boldogulni lehessen, bizonyára az osztrák miniszterelnök lett volna az első, aki ezt a megoldási módot két kézzel is megragadta volna.

De nagyon jól tudta ezt Bánffy báró is s nem is a Reichsrath tárgyalásaiba vetett bizalma volt indító oka ebbeli kívánságának, hanem az után a „Galgenfrist” után való hő epekedése, a melyet nyert azzal, hogy a magyar országgyűlésnek ismét bejelentheti a fuldokló osztrák parlamentarizmus felbukkanását s felhívhatja annak megfigyelésére, vajjon mikor következik erre a végelmerülés.

Mert ha még föl is tesszük azt a minden valószínűséget nélkülöző eshetőséget, hogy az újra egybehívandó Reichsrathban egy csapásra elsimulnak az obstrukció hullámai s belemennek a kiegyezési javaslatok érdemi tárgyalásába, vajjon van-e csak a legcsekélyebb kilátás is arra, hogy azokat ott a többség elfogadja? Hisz jól tudjuk, hogy ott mesterségesen a végsőig csigázták fel a Magyarországgal szemben táplált igazságtalan követeléseket s annyira még magyar kormány sem vetemedik, hogy a nyílt hazaárulással egyjelentőségű olyan kiegyezéshez adja hozzájárulását, a mely az osztrák követeléseknek mindenben megfelel.

Ismerve tehát az osztrák követeléseknek teljesíthetetlen túlzott voltát s azt a lángoló magyargyűlöletet, a mely nap-nap után üti fel undok fejét az osztrák sajtó vezérlő organumaiban, ugyan ki lenne olyan naiv, hogy még a várható legkedvezőbb

esetben, a Reichsrath munkaképességének teljes helyreállta esetén is abban reménykedhetnék, hogy ott azt a kiegyezést, a mely az ugynevezett „magyar vívmányokat” foglalja magában, valaha elfogadják?

Aztán kérjük, vajjon a magyar parlament is annyira sülyedt volna már, hogy azokban a kérdésekben, a melyekben a sajtó bőrünkről van szó, épenséggel nem képezne többé számbaveendő tényezőt? Bármint kotyvaszszanak is össze azokban a közös miniszteri tanácskozásokban, olyan nagyon bizonyos az, hogy azt a magyar parlament szó nélkül be fogja venni?

Ugy mondják s abból, hogy Thun gróf végre mégis engedett a Reichsrath összehívását sürgető magyar kívánságnak, nagyon valószínű is, hogy a magyar kormány engedett a Badenivel megkötött kiegyezés u. n. vívmányaiból, a melyeket annak idején maga Bánffy báró annak a minimumnak jelentett ki, a mely mellett a kiegyezéshez Magyarország egyáltalán hozzájárulhat; engednie kellett pedig lényeges pontokban, mert különben Thun gróf nem vállalkozott és nem vállalkozhatott volna az új kiegyezésnek az osztrák parlament elé való terjesztésére.

Már most hogyan remélhetik, hogy a magyar országgyűlésen nem fog végzetes nehézségeket okozni olyan egyességnek a keresztülröszakolása, a mely érdekeinknek még azt a csekély figyelembevételét is áldozatul dobja oda, a melyet az eddigi javaslatokban nagy nehezen kivívni sikerült. Hogyan fogják megokolni ezt a gyáva meghátrálást? Hisz az egész gazdasági szövetség a törvény világos rendelkezése szerint csak addig tartható fenn, a meddig az az ország gazdasági érdekeinek megfelel. Hát ugyan hogyan lenne képzelhető, hogy valaki az ország érdekeit kielégítőnek fogadja el olyan kiegyezést, a mely nélkülözti érdekeink védelmének azt a minimumát is, a melyet mint ilyent a kormány egyszer már előterjesztett?

Eddig is a legkézzelfoghatóbb hazugság volt az, hogy az Ausztriával való közösségünk a mi érdekünkben is áll, de hogyan ámithatna ezzel valaki minket még

TANKÖNYVEK

minden iskola részére, rajz- és írószerek, térképek, tanszerek, irkafüzetek, festékek, zsebtentatartók, zsebképek a legjutányosabb áron

Engel Lajos utóda

Blancz József

könyvkereskedésében PÉCSETT, Király-utca az „Arany Hajó” szállodával szemben.

ezután is, mikor még azok is, akik Ausztriában a kiegyezés létrejöttének hívei, ezt azzal az indokolással teszik, hogy Ausztria nem áldozhatja fel azokat a gazdasági előnyöket, a melyeket neki a gazdasági közösség Magyarország ellenében biztosít.

A „Neue Freie Presse“ vasárnapi számában egyenesen megtagadja Magyarországnak a gazdasági önállósághoz való jogát, mert az 1867: XII-ik t. c. 68. §-a nem foglaltatik benne a megfelelő osztrák törvényben s Ausztria csak azért vállalta el a pragmatikus közös ügyeknek ránehezédő nagyobb súlyát, mert a felbonthatatlan gazdasági közösségben ezért a teherbólerért magát Magyarország ellenében kárpótolhatja.

Nos hát ez az okoskodás homlokegyenest ellenkezik ugyan a törvénnyel, de világos beismerése annak a magyar államférfiak által konokul tagadott igazságnak, hogy a gazdasági közösségben Magyarország csak fejős tehene az osztrákoknak s így hazája ellen vét az a magyar törvényhozó, aki ezt a közösséget tovább is fön-tartani akarja, mikor megvan a törvényes mód és alkalom gazdasági függetlenítésünkhöz.

S ha Magyarország parlamentjében többségben is volnának, akik erre a nemzetrontó feladatra vállalkozni készek, lesznek ott tekintélyes számban oly férfiak is, akik az ilyen merényletet a rendelkezésükre álló minden eszközzel meghiusítani elszántak. Mellettük lesz a törvény, jog és igazság, de mellettük lesz az ország józan és független közvéleménye is, s aki ilyen fegyverzettel indul a csatába, annak lehetetlen abban elbuknia.

Lipik—barcsi távverseny.

Pécs, 1898. augusztus 30.

Ritkán volt alkalmunk vidéken sport és társadalmi tekintetben oly szép versenynek tanui lenni, mint milyen a Barcsi Kerékpár-Egylet f. hó 28-án tartott országúti versenye

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A gyáva.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

A bazilika órája szürke, soká bugó kongással verte el a tizenegy órát. Kínosan sivitó szél kel a Duna felől, zugatja a táviró sodronyokat, majd neki vadulva kergeti a torogva szállingó hópelyheket. Olykor az utcáról kap fel egész csomó havat, hogy azután a következő pillanatban dühösen csapja oda a második emelet egy kivilágított ablakához és örült kacagással rohan el a szél, mint a csinyt elkövetett vásott gyermek . . .

Odabenn pedig az ablak mögött egy férfi ül íróasztala előtt, belebámul a semmibe, hallgatja a csendet.

Még sohasem volt ilyen állapotban, azt hiszi, széthasad a feje; úgy fáj, ha lélezkzik, úgy sajog, ha gondolkodik . . . nem is mer gondolkozni . . . Lassan feláll széke mellett és rámered a sötét ablaktábláról öt bámuló tükörképére . . . Olyan szép, olyan nagy . . . olyan gyáva ember.

Kívül egy kései bérkocsi rohan el az ablak alatt s a hóba vágott friss keréknyomok elnyulnak messze a homályba, a távolba . . . a multba . . .

volt. Már előző napon a környék intelligenciája tömegesen bevándorolt Barcsra, hogy a másnapi startnak tanui lehessenek. A klub elnöke Somogyi János, az alelnökök Dorner Andor és Menyhárt Béla, úgy a versenybizottság és a vendégfogadó klub minden egyes tagja kifogyhatlan szíveséggel, páratlan vendégszeretettel fogadták az érkező sporttársakat s kalauzolták őket az ünnepek végéig.

A verseny eredményeit következőkben adjuk:

I. Távverseny Lipiktől Barcsig 100 km.
1. Sarkady (Vándorkedv), 3 óra 40 p. alatt.

2. Bauer (Condor).
3. Selinka Arthur (Condor).
4. Gebhardt (Vándorkedv).
5. Wertheim (Barcsi Kerékpár-Egylet).

Valamennyi versenyző a legjobb kondícióban érkezik be. Bauer a cél előtt 13 km-terre még első helyen vezet, de kilyukadván légtömlője, a ragasztással félórát veszít. Ő és Selinka küzdelem nélkül egymás nyomában sétálnak át a célszalagon. Tiefenbacher, a favorit versenyző Daruváron gépének meg rongálása miatt kiáll a versenyből.

II. Emlékverseny.
1. Ms. Savary (Szombathely).
2. Hentz Győző (Pécs-Baranyai Sport-E.)
3. Bergmann (Pécs-Baranyai Sport-E.)

III. Buzdító verseny.
1. Selinka.
2. Bauer.

IV. Egyleti verseny.
1. Fenyőssy Zoltán.
2. Héjas Benő.

V. Senior verseny.
1. Menyhárt Béla.
2. Révai N.

A sikerült versenyt fényes estebéd követte, hol a fölköszöntők sorra jártak.

Beszélték: Fésüs N. barcsi főbíró, a törekvő rendező egyletet éltetve. Dr. Siklósi a vendégeket köszönti föl, Tomka Gusztáv a barcsi intelligenciára köszönt, mely anyagi hozzájárulásával a verseny megtartását lehetővé tette, Dr. Piszár Antal a győztes versenyzőket élteti, végre ifj. Fürst Gyula a »Pécsi bicycle-club« nevében üdvözlő a testvéregyletet s hosszú beszédben megemlékezve a »Magyar Kerékpáros Szövetség« missiójáról, annak támogatására buzdítja a megjelent sportférfiakat. Végre a sportért lelkesedő barcsiakat meghívja a pécsi kerékpáros ünnepélyekre.

A díszes lakomát táncestély követte a

Egyszer, igen, emlékezik, volt neki egy kis öcsöcs . . . hogy is jut az eszedbe ép most . . . milyen csunya is volt a halálban az a szép szőke gyermek, mikor azon vizesen, a hogy a Szamosból kihuzták, hozták haza . . . Azután nem is mert többé a jégre menni ő, a bátyja . . . igen, mert gyáva volt, sokat is kellett ezért gyerekpajtásaitól szenvednie . . . Aztán rohantak a képek, hol világosabban, hol mintegy fátyolon át, mint valami büvös panoráma . . . a katonaságnál az elintézetlen lovagias ügy . . . a sutba dobott kardbojt . . . a miniszteriumnál az apró konspirációk, miben nem akart részt venni, mert gyáva volt . . . mindig gyáva . . .

És ezen a forgó világon át mindig csak egy mosolygó, szőke leány-fejet látott, mely az egész bolondos panorámát igazgatta . . .

De most nem lesz gyáva; holnap kiáll annak az embernek a golyója elé, a ki oly biztosan céloz és a ki az ő mellébe fog találni . . . Eh, nem lehet . . . és összerázkódik egész testében . . . fáj még a gondolat is . . . aztán újra emlékszik . . . az is mint ha nagyon régen történt volna; pedig tegnap este . . . Az a filigrán dalos játékszer, a felesége, az édes, a kit úgy szeret . . . nem, csak szeretett. És az a másik ember úgy áll ott a szoba közepén, mintha semmi sem történt volna, úgy tetszik, még mosolygott is . . . a felesége, az talán akkor is dalolt. És ne-

kaszinó termében, hol Simplicius legszebb nótáira Barcs és környékének legintelligensebb közönsége hajnalig hódolt Terpsichore istennőnek. A táncban részt vettek: asszonyok: Bacher Mórné, Breuer Ferencné, Deutsch Izidorné, Frank Rudolfné (Teresienfeld), Hercz Józsefné, Günsberger Jenőné, Kremsir Miksáné, Krausz Mihályné (Földvár), Krausz Ignácné, Kupfer Miksáné, Dr. Kronberger Vilmosné, Mensits Samuné, Menyhárt Béláné, Picker Mórné, Dr. Piszár Antalné, Polláček Lászlóné (Darány), Pielitzné, Seligmann Márkusné (Pécs), Somogyi Jánosné, Stern Józsefné (Teresienfeld), Silberstein Sándorné, Szenté Ferencné, Dr. Siklósi Albertné, Spitzer Lipótné, Weisz Árminné, Weiller Gézáne (P.-Aranyos), Weisz Jakabné. Leányok: Bodrossy Margit, Engel Serafin, Fésüs Ilonka, Glück Aranka, Franck nővérek (Teresienfeld), Friedl k. a. (Tarnóca), Hegyesi k. a. (Szigetvár), Krausz Ilonka, Kohut N., Kremsir Alice, Kreisler N. (N.-Erdő), Vensitz Helén (Szombathely), Piszár Lujza, Picker Margit, Szenté nővérek, Weisz Cecil, Weisz Böske, Stern nővérek (Teresienfeld), Wolf Vilma (N.-Kikinda), Wertheim nővérek stb.

A »Barcsi kerékpár-egylet« igazán büszke lehet szép versenyére, de különös érdeme abban rejlik, hogy a nagyközönséget a bizony még üldözött kerékpársportra ekként előkészíti.

Pityus bán.

H i r e k.

Pécs, 1898. aug. 30.

Inger Szoliman utóda Pécssett.

Inger Szoliman — a ki valamikor *Singer* volt a böcsületes nevén — utódot talált Pécssett.

Tudósítónk ugyanis egy expedicióról ír, melyet Inger Szoliman utóda Pécssett tervezett s melylyel a város külső részéről a főtérre akart eljutni.

Tudósítónk írása a következő:

1898. augusztus 12-én, expediciónk Melleles Szolimán, a pernyavai alkirály vezetése alatt utnak indult, hogy a bányatelepi uttól a Tette-utcáig terjedő legyekkel, hegyszakadékokkal és gyilkos árkokkal dusan megáldott területet megjárja és a Tette-utca végén levő ismeretlen földterületet fölfedezze. Az expedicióban voltak Melleles Szolimánon kívül: én, Karika Özséb, kötélgyáros, Görös Elek, nyugalmazott számvevő altiszt, Kohn Mór tartalékos foglalkozás-nélküli és öt közember.

vettek a falak, nevettek a butorok, nevetett minden, mert minden tudja, hogy ő gyáva . . . Nem emlékszik biztosan . . . kicsit ittas is volt, csak azt tudja, hogy arcul ütötte azt a komisz embert . . . Oh, hiszen ha józan lett volna, dehogy nyult volna hozzá, szépen megkérte volna, ne szóljon semmit a dologról . . . aztán sirt volna keservesen. És az a nagy ember alig győzte törölni könnyeit . . . Lezuhant asztala nyitott fiókja elé a székbe. Szórakozottan kezdett babrálni papirjai között . . . aztán megáll a keze, újra gondolkodni kezd.

Ha holnap oda áll az elé a szivtelen ember elé, akkor ő leereszti a pisztolyt, nem lő . . . talán így megszánja az a másik. És akkor bátor lesz-e vajjon, vagy gyáva . . . Ha pedig a másik lő és érzi, hogy löni fog, akkor . . . ha majd ő ott hever a hóban és többé nem mozdul, akkor bátor, igen bátor . . . hulla lesz.

Ez az egyik, a másik az, hogy egyáltalán nem áll ki . . . az az, vagy úgy, hiszen ez gyávaság . . . Eh! mit, élni akar ő, élni a mellett az angyal . . . és kínosan összecuklik derékban. Aztán belenyul a fiók legvégebe, és kiveszi onnan azt a bizonyos börtököt . . . és megpróbálja, milyen érzés lehet az, egyenesen benézni abba a fekete ürbe, abba a végtelenbe . . . a halálba. És halkan számol . . . egy . . . kettő . . . három . . . és nem lövi meg magát, leereszti a fegyvert. Hiszen

Magunkkal vittünk ötven Werndl-puskát (Karika Özséb ugyan azt mondta, hogy nem lesz szükségünk rá, de azért mégis magunkkal vittük, mert ugyis használhatatlanok voltak), nyolc kiló sült húst és kétszersültet. Mellesleg Szolimán azonnal kinevezte Görce Eleket élelmezési parancsnoknak a hus és a kétszersültre.

Alig értünk el az első szemétrakásig (augusztus 14-én éjjel 11 óra 50 perckor), azt mondta Mellesleg:

— Ezt a szemétrakást lefoglaljuk szénállomás-nak.

— Mi szükségünk van nekünk szénállomásra? — kérdeztem.

— Nekünk ugyan nincs, de egy jól nevelt expedíció nem lehet szénállomás nélkül. Az angolok is csak a szénállomásért harcolnak. És aztán mit zseniroz bennünket ez a szénállomás?

Ráhagytam. Tovább küzdve a Havi-Boldogasszony-utcahoz közel (aug. 18. délelőtt 9 ó.) az egyik közlegény békétlenkedni kezdett, mert Mellesleg Szolimán nem akart neki előlegezni abból a vármegyéből, a melyet kilátásba helyezett. Ki kellett őt sorhajóezredessé nevezni, csak hogy békében maradjon.

Harmadnap egy emberünk belezuhant a csatornázási gödörbe és belehalt. Ez volt expedíciánk első vértanúja és Kohn Mór, expedíciánk tábori rabbija misét mondott lelki üdvéért.

Augusztus 21-én, amikor ép a tettyei ormokon mászkáltunk, a benszülöttekkel gyűlt meg a bajunk. A benszülöttek részeg pincemunkások voltak, a kiknek uglátszik kétszersültjeinkre fáj a foguk. (Kétszersültkészletünk egyébként megdöbbenően fogyott; Görce Elek óriási sápokat evett meg az élelmezési parancsnokság révén.) Előszedtük Werndljeinket, amelyeket azonban elfelejtettünk megtölteni s így a pincemunkások csuful megvertek bennünket. Egy emberünket agyon is ütötték: a szerencsétlent bőrszakba varrtuk és a csatornázási hegyszakadékba dobtuk, a hol egy tengeri kigyó azonnal el is nyelte.

Augusztus 23-án eljutottunk a főtér ördögsgizetére, a mint Karika Özséb a megyeház előtti vízfolyást a légköri áramlatokról szellemesen elnevezte. Karika Özséb itt váltólázt kapott, de Mellesleg őt a Makár-utca végén fölfedezendő világrész tűzoltó-főparancsnokává nevezte ki, mire Karika fölgyógyult.

Expedíciánk augusztus 26-án tönkrezülött. Mellesleg Szolimán azt mondta Görce Elek előtt:

holnap a miniszteri tanácsosékhöz hivatalos; nem lehet . . .

Odatámolyog a kerevethoz és behunyja a szemét . . . mit is szokott dalolni az édes . . . »Megutáltattatok velem ezt a cudar világot« . . . aztán akadozva hebegi: »élni . . . élni . . . élni . . . Aludni próbál, aludni . . . Ügy fél a haláltól; dehogy a haláltól fél, a fájdalomtól; hiszen ha itt a pamlagon bele tudna aludni a halálba . . . de az a golyó úgy fáj . . . végig sivit a levegőn, aztán csak nekivágódik a mellének . . . úgy ropog a csont . . . aztán a szívébe nyilallik . . . fáj, fáj, hogy fáj a szíve! . . . Csak legalább a csontot ne törné el . . . aztán folyik a vér és mindig érzi, hogy fáj.

Sejti, hogy nem bírja ki reggelig, megőrül. Kétszer végig méri a keskeny dolgozó szobát . . . aztán csak leül újra . . . Hátha az a toll felelevenednék és beleszurna a szívébe és ez a vasból-csontból összerótt buta tárgy . . . csak egy gyenge érintés az ujjal és . . .

. . . De hogy reggelig megőrül, az bizonyos . . . Az éjszaka sötét és annyi benne a félelem . . . Ha most ide jönne az az ember, akkor talán behunyná a szemét és neki menne a halálnak, de egy egész éjen át küzdeni örült képzelete buta rémeivel . . . Fennhangon kezd gondolkodni és megjed a saját hangjától; járkálni kezd és visszaretten a padló ropogásától . . . Nem . . . nem bírja

— Én se hittem volna, hogy itt fogom megülni a névnapomat!

Görce óvatosságból megnézte a naptárt. A naptárban ez állott: Aug. 26. Zefirin pp. †. Rögtön rosszat sejtett.

— Hiszen akkor ön nem Szolimán, hanem Zefirin pp. †!

Vezérünk elsápadt. Zavarba jött, azután bevallotta, hogy ő tulajdonképen nem Pernyáva alkirálya, hanem állástalan repce-ügynök és Klein Zefirinnek hívják. Még csak az anyja se volt mosónő s apját . . . Hogy kiengeszteljen, hajlandó volt valamennyiünknek a táborszer-nagyi címet díjmentesen adományozni.

Mi ekkor természetesen a címekre már nem reflektáltunk, hanem a főtér plébánia-utcai sarkán kikötöttünk és Zefirin Szolimánt följelentettük a sarki rendőrnek.

A rendőr nyomozásra indult, de mind-edig nem akadt rá. Valószínűleg a bádgozás alatt álló belvárosi templom padlására sikerült elbujnia.

Igy végződött az első, Mellesleg Szolimán-féle főtéri expedíció.

Napirend 1898. augusztus 31-én.

Naptár: szerda, aug. 31. — Róm. kath.: Rajmund. — Prot.: Rajmund. — Görög-kel.: (aug. 19.) András. — Zsidó: Elul 14. — Nap két 5 óra 2 perckor; nyugszik 6 óra 25 perckor. — Hold két 6 óra 3 perckor délután; nyugszik 4 óra 47 perckor éjjel. Holdtölte délután 1 óra 54 perckor.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: Változó felhőzet, enyhe idő, helyenként csapadék várható.

— (Az igazságügyminiszter Pécssett.) Ma délelőtt egy sürgöny érkezett *Blaskovich* Istvánhoz, a pécsi kir. tábla elnökéhez, a mely röviden hírül adta, hogy *Erdély* Sándor igazságügyminiszter a ma esti gyorsvonattal Pécsre érkezik. Hogy látogatásának célját a hivatalok megvizsgálása képezi, vagy csupán magánjellegű lesz az, arról a sürgöny nem nyújt felvilágosítást, de természetes, hogy különösen a hivatalos körökben nagy érdeklődéssel várják a minisztert s különösen a holnapi napot, a mikor világossá lesz, hogy mily célból kereste fel városunkat.

— (Személyi hír.) *Fejérváry* Imre báró főispán tegnap este három napi tartózkodásra Cillibe utazott, ott fürdőző nejének meglátogatására.

tovább . . . és ha holnap mégsem állna ki . . . és a felesége . . . ah, lesz ennek gyámola. Erre a gondolatra aztán — úgy érzi — megerősödik; leül újra nyugodtan és ír valamit egy névjegy hátlapjára, aztán teniszszóval olvassa: » . . . tudom, gyáva voltam . . . « és darabokra tépi a papírt.

Nem meri, pedig csak egy pillanatra lenne most bátor, nem lenne gyáva soha . . . Önkénytelenül hozzáér keze a pisztoly csövéhez és szisszenve visszarántja azt, . . . hideg a halál. Aztán újra csak hozzányúl . . .

Érzi, hogy száguld a vér testében . . . ott, ott, a halántékán majd szétveti a fejét. És lassan, félve bontja ki a ruhát mellén, megkeresi, hol érzi legjobban a szivverést és ráilleszti óvatosan a bűvös karikát. Tudja, hogy megőrülne, ha nem volna most ereje a rugót elpattantani . . . és úgy fél . . . mintha a plafon közelednék feléje . . . a padló is imbolyog . . . és az a négy fal úgy szorítja, ujomja őt . . . A lámpa fölött kékes köd uszik . . . És énekelni kezd: »Megutáltattatok velem« . . . egy . . . kettő . . .

És a mikor a sötét vér első folyama elárasztja mellét, elkezd hörögni: »ugy szeretem . . . ugy« és lassan csuszik le a test a földre. És ott a földön úgy vonaglik, úgy hörög, úgy zokog az a nagy ember, az a gyáva ember . . . az a bátor ember . . . !

Aliquis.

— (Iskolaszéki ülés.) A városi iskolaszék ma délután 3 órakor ülést tartott a városházán a közgyűlési nagyteremben. A tagok teljes számban megjelentek, — no mert két tanítót kellett választani. *Majorossy* Imre polgármester, iskolaszéki elnök bejelentette az ülés megnyitásakor, hogy a *Dömmel* Sarolta és *Reizner* Teréz elhalálózásával megüresedett tanítónői állások betöltése az iskolaszéknek ez ülésen első feladata. A két állásra négyen pályáztak: *Gregor* Cecilia, *Hannuy* Etelka, *Kovács* Julia és *Klimó* Emilia. A választás vezetésére a város közigazgatási bizottsága *Aidinger* János kir. tanácsos, orsz. képviselőt küldte ki, tehát átadja neki az elnöki széket. *Aidinger* bele is ült a polgármesteri székbe, szólván:

— Elfoglalom a régi helyemet!

Azután a választásra vonatkozólag ismertette a gyakorlati szabályokat, mely szerint a szavazás névsor szerint, szavazó lapokkal történik.

Kiss József ügyvéd az ellen szólalt fel, hogy írott szavazólapokat osztogatnak, de e felszólalást figyelmen kívül hagyta az ülés. Most felolvasták *Schneider* István felügyelőigazgató jelentését a pályázókról. *Kovács* Julia oklevele jó osztályzatú; *Gregor* Ceciliáé kitűnő s mint helyettes, már működött több éven át; *Hannuy* Etelkának jeles oklevele van; *Klimó* Emiliának jó oklevele s mint helyettes, már szintén működik a város iskoláiban. Ezután a szavazás következett; külön szavaztak először az egyik, azután a másik állásra. Beadatott először 35 szavazat; ebből esett *Gregor* Ceciliára 25, *Hannuy* Etelkára 6, *Klimó* Emiliára 4 szavazat. Tehát *Gregor* Cecilia törvényesen megválasztott tanítónőnek jelentetett ki. A második állásra való szavazásnál érdekes incidens történt. Egy szavazat *Hannuy* Emiliára szólt. Ezt az elnök érvénytelennek jelentette ki, mert *Hannuy* Emilia nevű pályázó nincs.

— Szabadelvű politika! Szólt erre egy hang. És az ülés sem helyeselte az elnök eljárását.

— Ez nem követválasztás! Hangzott ily felkiáltás is s végre az elnök félretette a szavazólapot, hogy majd akkor számítja be, ha — szükség lesz rá.

A szavazásnál 36 szavazat adatott be. Egy szavazó a már megválasztott *Gregor* Ceciliára szavazott most is; *Hannuy* Etelkára jutott 22 szavazat. *Klimó* Emiliára 8 és *Kovács* Juliára 4 szavazat. *Hannuy* Etelka így hát elnyervén a szótöbbséget, nem volt szükség a félretett cédulára s az elnök határozott hangon jelentette, hogy *Hannuy* Etelka tanítónőnek megválasztott huszonkét szavazattal s két szavazat érvénytelen, az egyik azért, mert *Hannuy* Emmára szól, ilyen pályázó pedig nincs!

Igy mégis a szabadelvű felfogás és a követválasztási politika diadalmaskodván, *Aidinger* János győzelemittasan adta át az elnöki széket *Majorossy* Imre polgármesternek az ülés további vezetésére. Az ülésen aztán tudomásul vették a felügyelő igazgatónak a tanítótisztület múlt évi működéséről szóló jelentését, a mit a tanfelügyelő jelentése követett. Végül az idei iskolai év megnyitásáról és a tanítók beosztásáról szóló jelentést fogadták el s ezzel az ülés véget ért.

— **(Tanári kinevezés.)** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter Demeter István pécsi lakos okleveles középiskolai tanárt a hódmezővásárhelyi ev. ref. gymnasiumhoz rendes tanárrá kinevezte. A kinevezett három tanéven át volt a pécsi felső kereskedelmi iskolában a mennyiségtan és fizika tanára és szakavatott működésével kollegáinak és felebbvalóinak legnagyobb elismerését vívta ki. Távozásával az intézet egyik legképzettebb tanárát veszti el, de azért csak gratulálhatunk kinevezéséhez, mely előléptetés is reá nézve.

— **(Oltárképszentelés.)** Maisson főhó 28-án gyönyörű oltárképet szentelt be Troll Ferenc nagyprépost és vál. püspök a hivek és a kerületi papság részvétele mellett. Reggel ment ki Maissra, a hol bandériummal és mozsárlövésekkel fogadták. Majd azután a templomi szertartás kezdődött, a mely alatt fáradhatlan buzgósággal mintegy négyszer szólott kenetteljes hangon a hivekhez. Délben ebéd volt tiszteletére a plebánián, a mely után a magyar-bólyi vasuti állomásra hajtatott és visszajött Pécsre.

— **(Százéves gimnázium.)** A belső-somogyi ev. ref. egyházmegye, a dunántuli ev. ref. egyházkerület közgyűlése alkalmával szeptember hó 20-án főgimnáziumának százéves és az intézet új épületének felavató ünnepségét tartja Csurgon. Az ünnepség sorrendje: 1. A dunántuli ev. ref. egyházkerület megalakuló gyűlése a főgimn. új rajztermében reggel 8 órakor. 2. Isteni tisztelet az ev. ref. templomban 8 órakor. A beszédet tartja Barakonyi Kristóf belső-somogyi ev. ref. esperes. Énekel a főgimn. énekkar. 3. Az új épületben 10 órakor: Hymnus. Előadja a főgimn. énekkar. 4. Alkalmi beszéd. Tartja Vida Károly dr. az intézet igazgatója. 5. Emlékbeszéd Soltra Alajos felett. Tartja Baksay Sándor, a solti ev. ref. egyházmegye esperese. 6. Óda. Irja és szavalja Hrováth József dr. az intézet tanára. 7. Szózat. Előadja a főgimn. énekkar. Délután 1 órakor közébed a Korona vendéglő nagytermében. Este nyolc órakor Tóth Lajos bpesti nemzeti zenedei tanár és zongoraművész közreműködésével hangverseny. Hangversen után táncmulatság.

— **(Vásár-áthelyezés.)** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a Somogy vármegye területéhez tartozó Kaposvár r. t. városban a folyó évi szeptember hó 4-ére esővásár ez évben kivételesen folyó évi szeptember hó 5-én tartassék meg.

— **(Furfangos szőlőtolvaj.)** A Vasváry-szőlőtelep vincellérje szőlőtolvajt fogott el. A tolvaj furfangos módot eszelt ki a szőlőlopásra. Egy hosszú vesszőnek a végét bevágta és azzal benyulván a kerítésen, a szőlőfürtöket úgy szakította le. A vincellér azonban rajta érte és átadta a hegyőrnek, az pedig bekísérte a városházához. Az elfogott tolvaj tékesi illetőségűnek mondta magát és *Tihanyi Mihály* nevet vallott be kihallgatásakor. Azonban mivel semmi írás sem volt nála, a mivel bizonyítani tudta volna a kilétét, megkérdezték, hogy mikép tudná állítását be is igazolni? Van-e valami ismerőse Pécsen, aki igazolná, hogy kicsoda? Az ember erre azzal felelt, hogy a városi közkórházban meg tudják mondani, ki ő, mert ott ápolás alatt volt már. Egy rendőrrel elkísértette hát a biztos a kór-

házba, de ott sem nem ismerték, sem a nevét beírva sehol nem találták.

— Pedig itt voltam, kérem alássan. — Bizonykodott az ember.

— Hol?

— Hát ott la, a kilences szobában fe-küdtem. Válaszolt ő és mutatta is, hogy hol. S ez árulta el, hogy nem mond igazat.

Mert az a része a kórháznak a — szülészeti osztály, ahol csak nők ápolatnak. Természetesen, visszavitték a rendőrségre, ahol aztán beismerte, hogy bizony ő még sohasem volt a kórházban. De azért tovább bizonykodott, hogy igaz néven nevezte magát és Tékesre való. Hanem hát nem hitték el neki s most fogva marad, míg kiléte és illetőségi helye hivatalosan megállapítható lesz s azután áttezik az ügyét a bírósághoz.

— **(Betörés.)** Szebényben *Fazekas Pál* ottani lakosnak magtárába egyik éjjel betörték és egy kocsira való gabonát vittek el. A betörést csak reggel vette észre a káros, a ki feljelentette az esetet a csendőrségnek. A nyomozás azonnal megindult, de a betörők még eddig az ismeretlenség homályában tartózkodnak.

— **(Kilenc feleség.)** Nebraskában, az Egyesült-Államokban, letartóztatták *Martir Jörgensen* dán kereskedőt, aki 1883 óta egymásután kilencszer nősült annélkül, hogy csak egyetlenegyszer is elvált volna. Ilyen rekordot ezen a téren más még aligha ért el. Az első feleséget, ki kalapok csinálásával foglalkozott, saját neve alatt vette el és öt gyermeke van tőle. Azután fölvette a *John White* nevet és egy nebraskai tanítónőt tett boldoggá. A harmadik feleség neve *Betty County*, *Jörgensen* pedig *Frank Skalesnek* nevezte magát, amikor kezét megkérte. Egy hónappal később már egy gazdag nebraskai özvegy férje lett a bátor kalandor, aki akkor már a *Georg Graham* nevet viselte. Az asszony 3000 dollár jövedelmet hozott a házhoz, de *Jörgensen* mégis elhagyta és *Richmond*ba ment, hol egy könyvelővel adatta magát össze. A hatodik számu feleség megint egy tanítónő volt, akiket ez a *Don Juan*, úgy látszik, nagyon kedvelt és a hetedik is. Nyolcadik házasságát *Jörgensen* egy dakotai földbirtokosnővel kötötte, akivel öt évig élt és három gyermeket nemzett, végre pár hónap előtt egy fiatal hölgyet vett el *Hermosiából*. Ezen aztán rajtavesztett. A kilencedik feleség véletlenül megismerkedett a korábbi feleségeknek egyikével és amikor ennek férje arcképét megmutatta, a turpisság azonnal kiszült. *Jörgensent* letartóztatták mire ő mindent bevallott. A sorsot, a mely rá vár, kilenc felesége és 15 gyermeke siratja.

— **(A pestis statisztikája.)** Két évvel ezelőtt ütött ki először a pestis Bombayban s azóta százezer ember halt meg e betegségekben. De bizonyára többen is, mert sok halálesetet eltitkoltak. Kimutathatólag Bombay városában huszonnyolcezer és Bombay tartományban hetvenezer haláleset fordult elő. Pendsabban kétezer, Haiderabad tartományban ezer halálesetet jelentettek be. Kalkuttában százötven embert ragadott el a járvány. Legborzasztóbban dühöngött 1897. március és április hónapjaiban, továbbá 1897. novemberétől 1898. márciusig. Mindkét évben a meleg és száraz időszak beálltával csökkent a halandóság és

szeptember végén ismét emelkedett, Bombay városán kívül *Karatsi*, *Puna*, *Szuzet*, *Solapris* városokban és a bennszülöttektől lakott *Balapur*, *Barada* és *Kuts* tartományokban dühöngött a járvány. Most júniusban és júliusban kevesen haltak meg pestisben. Augusztusban ismét szaporodott a halálozás. E hónap első felében körülbelül kétezeröttszáz halálesetet jelentettek be. A járvány most tisztán Bombayra szorítkozik. E városban és környékén kívül egyedül *Kalkuttában* mutatkozott újra.

— **(Hirtelen halál.)** *Weisz Dénes*, pécsi kereskedő tegnap este vacsora közben, szívszélhűdés következtében hirtelen elhunyt. Özvegye és két árvája siratja. Temetése holnap délután lesz a szigeti-országúti lakásából.

— **(A pápák életkora.)** XIII. Leo pápa változó egészségi állapota alkalmat ad egy spanyol lapnak, hogy egyetmást elmondjon a pápák uralkodásának idejéről. Időszámításunk első századának kivételével e században volt a legkevesebb pápa, eddig összesen hat. Az első században csak négy pápa uralkodott. A tizedik században volt a legtöbb, tudniillik huszonhárom pápa és két ellenpápa. A hetedik és kilencedik században husz, a tizenegyedik században tizenhármas pápa és öt ellenpápa, a tizenkettedikben tizenhat pápa és hat ellenpápa ült a római püspök trónján. A többi századokban a pápák száma tizenöt és nyolc között váltakozott. Az ellenpápák száma harminckettő; a reformáció óta ellenpápát többé nem választottak. Nemzetiségük szerint volt tizenegy görög pápa, nyolc ázsiai, két afrikai, két dalmát eredetű, tizenöt francia, hat német, öt spanyol, két szavojai, egy angol, egy portugál, egy hollandus és százkilencvenöt olasz pápa. Husz évnél hosszabb ideig csak tiz pápa uralkodott, XIII. Leo pápát is beleszámítva és e tiz közül három e században. Hat pápa lett nyolcvannégy évesnél idősebb. XIII. Leo most nyolcvannyolc esztendő. Legtöbb ideig élt IX. Gergely, a ki nyolcvanhat éves korában lett pápa és százéves kort ért el. Leghosszabb ideig IX. Pius, ki 1846-tól 1878-ig uralkodott.

— **(Félévi névmagyarosítás.)** Most jelent meg a Központi Névmagyarosító Társaság kimutatása a mult félévben történt névmagyarosításokról. E kimutatás szerint Pécsen a mult félévben 22 névmagyarosítás történt, míg a mult esztendő hasonló időszakában csak hárman magyarosították nevüket. Kaposváron a mult félévben 13 névmagyarosítás volt; a mult esztendő hason időszakában egy se.

— **(Eltűnt pénz.)** *Selmecki Ferenc* kocsis a »Mátyás Király«-ban vasárnap huszonöt forinttal a zsebében ruhát vásárolni indult. Az üzletek azonban már zárva voltak s így *Selmecki* ruhavásárlás helyett kiment a *Buzatérre* a *Schöber-féle* kocsmába, a hol kilenc krigli sört bekebelezett. A sörtől kóválygó fejjel indult hazafelé, de a *Buza-téren* két ismerőse *Pecsauer Pál* és *Kispap Lajos* körülfigták s melléje szegődtek. Fízett nekik egy liter szilvát s ezek hálából haza vezették a »Mátyás király« alatti kis kocsmába. Ott a mint egy asztalhoz leültették, nyomban el is aludt. Társai pedig kivették a zsebéből egy kendőbe kötött pénzt és átadták a kocsmárosnának, hogy vigyázzon rá s adja vissza neki, ha majd kijózanodik. A kocsmárosné meg se nézte, hogy mennyi a pénz; a két legény pedig sietve eltávozott. Mikor *Selmecki*

felebredt s a kocsmárosnétól átvett pénzt megolvasta, csak tizenkét forintot talált a zsebkendőben — huszonnégy helyett. A kocsmárosné persze semmit sem tud az eltűnt pénzről, mert meg se nézte s így a két cimborán keresi most a rendőrség segítségével az eltűnt tizenkét forintot a káros legény.

— (**A bányászkongresszus vendégeinek elszállásolása.**) A szeptember 8—10. napjain tartandó bányászati és kohászati kongresszus tagjainak elszállásolásáról gondoskodó bizottság ma délután *Vaszary Gyula* főkapitány elnöklete alatt ülést tartott. Az ülésen összeírták a vendégeket fogadó háziurak neveit és beosztották az érkező vendégeket az egyes szállásokra. Mivel vendégek érkezésének bejelentése még szeptember 4—5. napjáig várható, a bizottság a beosztást véglegesen csak akkor fogja befejezni s addig jelentkezéseket a vendégek elszállásolására, úgy fogatok bejelentését a vendégek számára mindig elfogad.

— (**A kerékpáros-szövetség**) szeptember negyedik versenyeinek díjai a Tauszig Ármán kereskedésének kirakatában láthatók tegnap óta. A díjak igen szép kivitelűek és igen értékesek s egész nap sok szemlélőjük akad a kirakat előtt.

— (**Vásári tolvajok.**) *Borza István*, kerekii lakos, elment a tabi vásárra. A vásáron a nagy tolongásban észre sem vette, hogy valaki a zsebébe nyult és kiemelte onnan a pénztárcáját, melyben két darab ötforintos és egy marhalevél volt. Csak később, mikor a pénztárcát kereste, látta, hogy valaki ki-zsebelte. Kárát bejelentette a bíróságnak, de nincs valami nagy remény hozzá, hogy az ellopott pénztárca, tartalmával együtt, visszakerüljön valaha a kezeihez.

— (**Névmagyarítás.**) *Hemmer Samu* m. á. v. alművezető kaposvári lakos vezetéknevének *Havas*-ra kért átváltoztatása belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

— (**A város építkezési bizottsága**) holnap délután 3 órakor ülést tart. Ez ülés napirendjét új építkezési engedélyek tárgyalása fogja képezni.

— (**Családi tragikomédia.**) *Suhajda János*, István-utcai lakos, különben vándor órajavitó, ma reggel a feleségével együtt jól bepálinkázván, pityókos fejjel összeveszett az asszonnyal. Az összeveszésből verekedés lett s az asszony egy épen kezeügyébe eső tállal úgy fejbe tisztelte az urát, hogy azt nyomban elborította a vér. Azonban ekkor az ember is vissza akarta adni a kölcsönt és birókra ment a feleségével. De az erősebb volt s bár az ember a fejből patakzó vérrel összeviszta kente arcát és ruháját, mégis kiszabadult a kezei közül. *Suhajda* erre erőltlenül esett össze, az asszony pedig megrémülve, véres arccal és összetépett ruhában szaladt a rendőrségre segítségért.

— Mi baja magának? Kérdezték tőle csodálkozva.

— Nekem semmi, de az uramnak. A fejéhez vágtam egy tálat s most haldoklik! Jajveszékelt az asszony.

A rendőrségről *Ludvigh Ferenc* dr. tb. főorvos ment ki a helyszínére, hol a sebesült fejsebeit kimosta és bekötözte. Most *Suhajdáné* önfeláldozóan ápolja az urát otthon.

— (**Tolvaj cigányok.**) Siklóson *Reif Miksa*, *Heiszler Simon*, *Balogh Mihály* és *Klein Béla* ottani lakosok házaiban tolvajok jártak és onnan különféle tárgyakat elvittek. A károsok az esetet bejelentették a csendőrségnek s a nyomozás során kézre is kerültek a tolvajok *Kolompár István*, zombori cigány és három társa személyében. A lopást beismerték, de persze a lopott tárgyakon már túladtak. Most a börtönben ülnek.

— (**Megszökött tolvaj.**) *Gyurakovics Mihály*, bajai születésű, bikityi illetőségű, huszonegyéves háziszolga, Mohácson lévén szolgálatban, egy szép napon minden bucsu nélkül állt odább a szolgálati helyéről. Mikor hiába keresték, akkor néztek utána, nem vitt-e el valamit emlékül magával és csakugyan hiányzott egy csomó ruhanemű a háztól. A tolvaj tehát ezekkel szökött meg s most a bíróság körözteti, hogy ha kézrekerül, elvegye a lopásért megérdemelt büntetését.

— (**Megrongált vámsorompó.**) A Déli-vasúttársaságnak Somogy megyében Góla és Berzence között egyik őrháznál a vámsorompóját eddig még ismeretlen tettesek megrongálták s vagy ötven forint értékű sodronyt elvittek róla. Az esetet bejelentették a csurgói járásbírósnak, a hol most folyik az ügyben a vizsgálat.

— (**Megbokrosodott lovak.**) Ma délelőtt tíz óra tájban nagy ijedelmet okozott a Tettye-utcán két megbokrosodott ló, melyek száguldva ragadták a kocsijukat lefelé az utcán. A kocsin nem ült senki, mert a gazdájuk, *Kis Péter* málomi lakos, egyik házban volt bent, mikor a magukra hagyott lovak valamitől megijedtek és megbokrosodván, sebes száguldással ragadták tova a kocsit. Szerencsére az utcán járókelők ki tudtak előlük térni s így balesetet nem okoztak. Végre a kálvária-utcán elfogták őket és átadták a gazdájuknak, a ki megfogadta, hogy ezentúl jobban fog rájuk vigyázni!

— (**Kizsebelt asszony.**) Ma reggel a piacon *Mátyás Jakabné*, keszűi lakosnő valami ismeretlen zsebtolvaj kizsebelte. Az asszony akkor vette észre, hogy meglópták, mikor egy kosár gyümölcsért akart volna fizetni és hat forintot tartalmazó pénztárcáját nem találta sehol. Kárát bejelentette a rendőrségnek, a hol a nyomozást megindították annak kiderítése végett, hogy ki lehetett a zsebtolvaj?

— (**Az öreg vőlegény.**) Ezen a címen mi is megirtuk, hogy Kaposvárott *Nemes Dénes*, egy előhaladt koru tanító, az anyakönyvvezető előtt örök frigyre lépett fiatal menyasszonyával. Nyomban azután, hogy az anyakönyvvezető összeadta őket — így szólott a tudosítás — a tanító elájult. Ájulásából felépülve, papot kért magához, hogy meggyónjon, mert úgy érezte, hogy meg kell halnia. És a halotti szentség fölvétele után csakugyan nemsokára kiszenvedett. Most örömmel vesszük a hirt, hogy ez a történet csak részben telet meg a valóságnak. Igaz belőle csak annyi, hogy a vőlegény elájult, mert már egész nap rosszul érezte magát. A papot csak azért hívták, mert a vőlegény izgatottlétén, az egyházi szertartást odahaza akarta végeztetni. Ugy is történt és ami a leglényegesebb: a tanító él és a legjobb egészségnek örvend. Magának az élő halottnak a fia értesít erről.

— (**A fekete ember.**) Ez az ember valójában nem fekete ugyan, hanem az volt, mikor ma reggel nyakon csípték. *Kis Ferenc* nek pálya-utcai házában ugyanis ma reggel egy szolgálóleány, a mint korán reggel kiment az udvar hátulso részén levő nyitott kéményű konyhába, a hol sertéshúst szoktak füstölni, egyszerre halálra rémülten futott vissza az udvarra, segítségért kiabálva. Utána pedig egy kormos, fekete alak szaladt, nem azért azonban, mintha a leányt kergette volna, hanem mert el akarta minél hamarabb érni a kaput. De hát nem érhetette el, mert a leány kiabálására összefutott lakók lefülelték s aztán fogva tartották, míg rendőrök nem mentek érte. A fekete, kormos ember lopni akart a kéményből füstölt hust, ezért lopózott be korán reggel a konyhába, hová mikor a szolgáló bement, az ember épen akkor jött le amugy kormosan a kéményből, a hol nem talált semmit. Hiábavaló fáradságának aztán még az is lett jutalma, hogy a rendőrség kezeibe adták. Különben hely és munkanélküli csavargó, a kit egyelőre a börtönben őriznek.

— (**Megverték a lányok.**) Furcsa eset történt tegnap este *Szomi Zsigmond* sütőmesterrel. A vasárnapi *blaumontag*-ot tegnap is folytatván, épen a szakadó nagy esőben odaért, hol a nyilvános házak vannak. A kapukban álló szirénekekkel elkezdett enyelegni s ez az ártatlan multság rosszvégű lett reá nézve. Ugyanis három leány egyszerre közrefogta, behurcolta egyik ház udvarára és ott véresre verte. A lefülelt ember alig tudott kezeik közül szabadulni s véres fejjel bandukolt a rendőrségre, hol elpanaszolta a vele történt furcsa esetet. Az erős marku leányok különben remekeltek a férfi megverésénél, mert a fejét több helyen is beütötték, úgy, hogy ápolás végett a városi közkórházba kellett szállítani. Az ügyben megindította a rendőrség a vizsgálatot.

— (**Bor- és viz-szakértők.**) A franciaországi Bourgogne városában három borszakértő vetélkedett egymással. Előbük tettek egy kis hordó bort s a véleményüket kérték. Az első pontosan rámondta, hol és mikor termett, a második kijelentette, hogy borszaga van a bornak, a harmadik hozzátette, hogy mindezekon kívül némi csekély vasiz is érzik rajta. Megnézték a hordót s az alján csakugyan kis borszijacsán apró vaskulcs lógott. Így támadt világhíre a bourgognei borszakértőknek. A londoni Collége Royal színe előtt legutóbb érdekes kísérletekkel mutatta be tudományát *C. H. Widson* vizszakértő. A legkülönfélébb ásványvizeket az izükről megismeri, az édesvizre meg rámondja: kutból, forrásból, folyóból származott-e.

— (**Az északamerikaiak tengeri-ágyai.**) A befejezett spanyol-északamerikai háboru után az összes nemzetek katonai sajtóhírlapjai behatóan részletezik a lezajlott eseményeket, a melyek között a tengerészet csatái magaslanak ki. A kik csak némileg is értenek hadügyi és pénzügyi dolgokhoz, tudták, hogy az északamerikai-spanyol háboru teljes győzelmet fog hozni az Unionnak. De azért váratlan volt az, hogy a jól begyakorolt spanyol tengerészet a szó legszorosabb értelmében ugyszólván még csak szóba sem jött ellenségeivel szemben. Ez amiatt történt,

mert az északamerikai hadihajókon nemcsak messzehordó és nagyobböblű ágyuk működtek, mint a spanyolok vértesseregatai; hanem kiváltképpen azért, mivel az északamerikai ágyuk a jelenlegi legtökéletesebb irányító-, célzó és távvizsgáló készülékekkel vannak felszerelve. A távvizsgáló-készülék által legfőleg 50—60 méternyi különbözettel pontosan meghatározhatni azt, minő távolságban (3—4 kilométernyire is) fekszik a céltáblául szolgáló tárgy — ezuttal a spanyol tengeri hajó. Az összes európai államok kormányai, melyek sulyt vetnek hadihajóikra, elrendelték az északamerikai említett ágyufelszerelések gyors beszerzését, alkalmazását.

— **(Eső.)** A gazdálkodó ember már körülbelül négy hete kémlte az eget.

— No, lesz eső? kérdezte a szomszéd.

— Isten tudja, lesz-e vagy sem, válaszolt rá kétségbeesett arccal a gazda. A kukorica mind lesül, ha a nagy szárazság tovább tart és a krumplivetemények mind tönkre mennek a hőségben.

Ennek a kétségbeesésnek meg is volt a maga oka. Mert a gazdának parancsoló ura nyári időben az eső. néha az esőnek köszönheti, hogy egész évi termését, minden reményességét a magtárba hordhatja. Most, mikor már a buzát betakarították és a szomjas föld eső után sóvárog, bizony nagy oka volt a gazdának, hogy esőt várjanak. Tegnap este végre beborult az ég. Sötét fellegek borították el az eget és megeredtek az ég csatornái. És esett, És amint a szél megrázta a sárgult lombokat és a faleveleket belesepergte a sárba — úgy tetszett, mintha a szomorú ősz tartaná bevonulását. De mit bánják ezt a gazdálkodók; nekik elég az, ha megvan mentve a kukorica-termés.

— **(Nem kell a magyar korona.)**

E címen a »Budapesti Hírlap« a következőket írja: »A magyar királyi honvéd-hadapródiskolára nem kell a magyar korona, erről a meglepő dolgról értesít bennünket pécsi levelezőnk. A pécsi honvéd-hadapródiskola már fölépült és két nap előtt adták át rendeltetésének. A mig épült, rajta volt a magyar korona, de ma már nincs rajta. E hónap 10-én Pécsen járt Lobkovitz Rezső herceg tábornagy, hadtestparancsnok és szemlét tartott a cs. és kir. 44-ik és 52-ik gyalogezred legénysége fölött. A szemle után megtekintette a honvéd hadapródiskola épületét. Az történt azután, hogy alig utazott el Budapestre, máris lépéseket tettek a magyar korona eltávolítására. Néhány nap előtt Pécsre érkezett Gromon Dezső államtitkár és még aznap eltávolították a homlokzatról a magyar koronát. A korona 180 centiméter átmérőjű és igen diszes. Csak az aranyozása 240 forintba került. Hát ehhez a tudósításhoz csak az a megjegyzésünk, hogy a koronát tényleg levétette az államtitkár a hadapródiskoláról. Csakhogy a koronát nem távolították el véglegesen az épületről; rosszul volt elhelyezve s ezért vétetett le egyidőre, míg elhelyezésére alkalmas helyet készítenek.

— **(Tolvaj egy hentesboltban.)**

Schmelcer Ferenc Makár-utcai hentesboltjába ma délben, míg a boltban senki sem volt, belopózott valaki s a pénztárfiókból három forintot ellopott. A lopást azonban nyomban

észrevették s egy félkaru emberre gyanakodtak, ki ott járt-kelt a bolt előtt egész délelőtt. Kinéztek utána az utcára s csakugyan meglátták. Az ember, a mint észrevette ezt, futásnak eredt. A hentes segédei utána futottak s egy arra járó rendőr segítségével a Bálics-utcán el is fogták. Fent a rendőrségen előadta az ellopott három forintot. A neve Jakobik József és Bikalra való. Pécsről már több ízben ki volt toloncolva tiltott koldulás miatt. Most a bíróság elé kerül majd.

— **(Az általános lefegyverzés.)**

Az orosz cárnak az általános lefegyverzésről szóló javaslata az egész világot gondolkozóba ejtette. Az emberek megdöbbenve kérlik, milyen lesz a föld ábrázata, ha nem zörgetik többé a kardot rajta, ha a katonai uniformis eltűnik utcáinkról és Münnich Aurél nem lesz többé hadügyi előadó? Elhal a trombitaszó, a dobpörgés, a német vezényszó, a káplári imádság és elmúlik, eltűnik a süldő lányok álma, a hadnagy és szakácsnék gondjainak tárgya, a Jancsi huszár. Október elsején nem lesz többé az újdonsült önkéntes az aszfalton, nincs többé kard-affér, a monarchia intéző katonai köreit nem izgatja többé az a kérdés, hogy a gallér négy centiméternél ne legyen magasabb, a vidéki polgármester nem mond többé tósztot a polgárság és a katonaság jó egyetértéséről és Fejérváry báró nem lesz többé tábornagy, hanem — borzalom elgondolni — legfőleg tüzoltó főparancsnok. Mit csinálnak unalmukban az európai potentátok, ha nem járhatnak ezentúl hadgyakorlatra? Hát delegátusaink, ha nem szavazhatnak meg több milliót a hadügyminiszternek? Bolgár Ferdinánd zokogva fog arra az időre gondolni, mikor vitéz hadseregét hol a török, hol a szerb határra rendelhetette és Nikita kénytelen lesz köszönettel visszaküldeni azt a két hajónyi fegyverrakományt, melyet — a világbéke előérzetében — a cár atyuska nemrég küldött neki. Fölfordul az egész világ. A késő nemzedék Nagy Sándorról, Napoleonról, Moltkéről csak annyit fog tudni, hogy ezek igen rossz magaviseletű emberek voltak, akik egy csomó furcsa emberrel, akik az oldalukon és vállukon éles vagy puffogó szerszámot viseltek, igen sok olyan műveletet követtek el, amit a barbár hajdankorban egy azóta már feledésbe ment kifejezéssel jelöltek meg: emberölést. Az orosz cár javaslatát különben a legtájékoztottabb szívvel a spanyolok olvassák: miért nem tette meg egy év előtt? Egyébként pedig tartunk tőle, hogy az általános lefegyverzés indítványából még — nagyobb általános fölfegyverzés lesz.

— **(A két ügynök.)** Az apa és a fia utazók. Mindegyik külön cégnek a képviselője. De azért nem csinálnak egymásnak konkurenciát, ellenkezőleg egymás kezére dolgoznak. Az egyik a kettő közül, vegyük az apát, elmegy a vevőhöz, hogy megrendelést kapjon. Ha sikerül neki, jó, akkor megosztja a hasznot fiával. De a legtöbb esetben, bár a legnagyobb ékesszólással kínálja portékáját, nem kap megrendelést, visszavonul, de az árjegyzéket otthagyja. Két nappal később jön a fiu. Ő is előbb ékesszólásával akar célt érni, míg a vevő türelmetlenül fölkiált:

— Két nappal ezelőtt egy társa is ép

így dicsérte áruját. Sőt azt hiszem nem is olyan drága, mint az öné.

— Lehetetlen, felel az ügynök. Ugyan mutassa meg az árjegyzéket, nem tudom elhinni.

A vevő előkeresi és átadja az ügynöknek. Kezébe veszi, de alig nézi meg, dühös arccal adja vissza.

— Oh ez más. Ez az X. cég árjegyzéke. Itt nem tehetek semmit. Olyan olcsó, olyan jó portékát nem adhatok, tehát visszavonulok. Ajánlom magamat.

A vevő pedig így okoskodik:

— Ohó, ha a konkurens így beszél a társa portékájáról, akkor ez a vásár különösen jó alkalom lehet.

Ir az apának és megrendeli a portékát. Az pedig megosztja a hasznot fiával és mindketten a markukba nevetnek.

— **(Egy kis csillagászat.)** Holnapután, csütörtökön, reánk köszönt az őszelő hava, Mária hónapja, a szeptember. E hónap 29-dikére esik Mihály főangyal napja is, s innen szent Mihály hónapjának is nevezik szeptembert. A nap szeptember 23-án éjjel 1 óra 34 perckor lép a mérleg jegyébe s ekkor van a hivatalos ősz kezdete. A nap szeptember elsején 5 óra 3 perckor kel és 6 óra 23 perckor nyugszik; hossza tehát 13 óra és 30 perc. Szeptember 30-ikán a nap már 5 óra 43 perckor kel és 5 óra 24 perckor nyugszik; hossza tehát csak 11 óra 41 perc. Vagyis szeptemberben a nap 2 óra 39 percet fogy. A hold utolsó negyede 7-én 11 óra 51 perckor este; ujhold 16-án 1 óra 10 perckor éjjel; első negyed 23-án 3 óra 39 perckor éjjel és holdtölte 30-án éjjel után 11 perckor lesz. A hold szeptember 9-én 10 órakor este lesz a földtávolban; 25-én reggel 6 órakor pedig a földközélen.

— **(Az angol királynő álmai.)**

Viktoria angol királynőt rövid idő óta skót hegyi pásztorok dudaszava ébreszti fel álmából. A panaszos, monoton hangok szinte be-aranyozzák a királyné álmait és kellemes átmenetül szolgálnak az ébredéshez. Viktoria királynő mindenkor rajongott a muzsikáért. Mendelssohn emlékiratai érdekes részleteit örökítették meg azoknak a muzsikális téte-a-téteknek, melyeknek részesei a nagy zeneszerzőn kívül csupán a királynő és a férje, Albert herceg voltak. Albert herceg szintén valósággal rajongója volt a zenének, maga is többféle hangszeren játszott. A királynőnek akkor még igen szép hangja volt. Mendelssohn zongorán kísérte tanítványát s maga Viktória királynő forgatta a kották lapjait. Öreg napjaiban is a zenében telik legnagyobb öröme.

— **(Ziuska temetése.)** Ziuska gyönyörű cigányasszony volt, a ki Sevilla közelében élt egy cigánybandában. A szép asszony meghalt és olyan temetést rendeztek neki kesergő hivei, a milyen igazán párját ritkítja. A holttestet tarka ruhákkal födték be, arany és ezüstpénzekkel ékesítették föl. Azután baldachint állítottak a ravatal fölé és a ravatal mellé két hatalmas kandelabert tettek. Ekkor a szép asszony családja, meg a cigánybanda többi tagja a ravatal köré állott és gyászdalokat énekelt. Mikor ezzel is elkészültek, drága koporsóba tették és négy ember a cifra halottas

kocsihoz vitte a koporsót. Így indultak el a temetőbe, de mire odaértek, akkora embertömeg gyülekezett össze, hogy a halottat nem lehetett eltemetni. A cigányok drága halottjukkal nem férhettek hozzá a sirhoz és senki sem tudta, hogyan lehetne ezen a fura dologon segíteni. Végre a cigánybanda főnöke hirtelen elhatározással revolvert rántott elő és lelővéssel fenyegetett mindenkit, aki utat nem enged a sirhoz. Temetésnél bizonyára szokatlan dolog ez, de megvolt az a haszna, hogy a szép cigányasszonyt mégis sirjába lehetett bocsátani.

A mai számban közzétett **Friedman Károly és Günsberger** butorraktár hirdetésére fölhevjuk t. olvasóink figyelmét.

Videki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1898. augusztus 30. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 762.0 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 19.4 °C

> maximuma: 21.5 °C

> minimuma: 14.3 °C

Párányomás: 7.3 mm.

Relatív nedvesség: 43%

Felhőzet: 9 Cum. s t r. S.

Szélirány s erő: W. 1.

Csapadék 24 órai: 19.8 mm.

d. e. 11°37' zivatar W. e. 7°13' eső, szélvihar.

Dr. Czírer.

Művészet, irodalom.

○ **Az én falum.** *Gárdonyi Géza* két-ségkívül méltán sorakozik a *Legjobb könyvek* szerzőinek ama diszes társaságába, amelyet *Mikszáth Kálmán* nyitott meg. A jó palócok szerzőjének, ajánlja új művét, a melynek acime: *Egy tanító följegyzései márciustól—decemberig.* És a ki ösmeri *Gárdonyi Géza* működését, első szóra elhiszi, hogy igaz poéta lelkület szólal meg abból a tanítóból, költészet, a mely nem szenveleg, de meghat és a melyet szelid, kedves humor kísér — márciustól decemberig, elejétől végig. *Az én falum* ára, mint a *Legjobb könyvek* bármely eddig megjelent kötetének; 1 korona, megszerezhető a *Legjobb könyvek kiadóhivatalában* (Budapest V. Váci körút 78.) s bármely más könyvkereskedésben.

Törvénykezés.

§ **Végtárgyalás akadályokkal.** Bonyodalmas végtárgyalás volt tegnap a pécsi kir. törvényszék előtt, a mely csak ma délben nyert befejezést. *Dani József* nagyvátyi lakos állott a bíróság előtt hamis eskü és okirathamítás vádjával terhelt s kilenc tanu volt beidézve kihallgatás céljából.

Mikor azonban a tárgyalást meg akarták kezdeni, akkor tűnt ki, hogy négy tanu elment borotválkozni, mikorra pedig azok visszatértek, a panaszos és vádlott mentek el sétálni a városba, úgy hogy jóval a kitűzött idő után lehetett a végtárgyalást megkezdeni s *Varga Nagy István*, a végtárgyalási elnök nem is

utalványozta ki a tanuknak szokásos díjaikat, a miért nem tartózkodtak az erre rendelt helyiségben akkor, midőn rájuk szükség lett volna.

Vádlottat *Zseni János* ugyancsak nagyvátyi lakos panaszolta be és pedig azért, mert az beperelte őt egy százhatvan forintról kiállított adóslevél megfizetéséért s a polgári per folyamán esküt tett arra, hogy ő a kötelezvényben feltüntetett összeget készpénzben adta kölcsön *Zseni Jánosnak*, minek következtében ez utóbbit a polgári bíróság el is marasztalta az összeg megfizetésében.

De azután *Zseni János* a büntető bíróság elé vitte az ügyet, azt állítván, hogy ő a kötelezvényt csupán a neki aláírt váltókölcsönök biztosítása fejében adta vádlottnak, a mint az az adóslevélben meg is volt jelölve, de vádlott annak erre vonatkozó részét kitörölte, a mint a törlés látható is az adóslevél hivatkozott részén.

Mivel pedig az adóslevelet aláírt tanuk nem látták, hogy a százhatvan forintot készpénzben lefizette volna előttük vádlott panaszosnak, az adóslevelet csupán úgy irták alá, hogy tudomást nyertek arról, hogy panaszos adós vádlottnak százhatvan forinttal, a mely összeg egyező az aláírt váltók összegével, a törvényszék bizonyítottan vette, hogy vádlott csakugyan a jelzett feltételt törölte ki az adóslevélből és így a polgári per során tett esküt is hamisnak kellett venniök, miért is vádlottat egy évi és három havi börtönre, öt évi hivatalvesztésre és politikai jogainak felfüggesztésére úgy a sikasztás, mint a hamis esküért egyenként 50—50 forint pénzbüntetésre ítélte és panaszos részére teljes kártérítési összeg, háromszázötven forint megfizetésére kötelezte.

Vádlott védőjeként *Stern Károly* ügyvéd helyetteseként *Stern Ármin* ügyvédjelölt mondott egy háromnegyed óráig tartó, a tárgyalás folyamán felmerült és a tényállás legapróbb körülményeinek megvilágítását felölelő, alapos készületségre valló védőbeszédet, míg a vádat dr. *Rákossy Imre* kir. alügyész képviselte.

Az ítélet kihirdetése után vádlott és védője felebbezést jelentettek be, úgy a kir. ügyész is súlyosbitásért.

Közgazdaság.

□ **A hamis bor.** A belügyminiszter a borvizsgálat tárgyában érdekes határozatot hozott. Kimondotta ugyanis, hogy borhamisítási kihágási ügyekben az eljáró hatóságok az állandó borvizsgáló szakértő-bizottság véleményét elfogadni kötelesek és azt szakszerű szempontból kifogásolni nem jogosultak. A határozat így szól: A vármegye alispánjának múlt évi január 21-én 9. kh. sz. a. kelt másodfoku ítélete, mely szerint a kézdi járás szolgabírája által hozott elsőfoku ítélet büntelő részének helybenhagyásával a feljelentett mesterséges bornak forgalomba hozatala miatt az 1893. évi XXIII. t.-c. 2. és 5. §-a alapján 50 frt pénzbüntetésben, nem fizethetés esetében 5 napi elzárásban, továbbá 50 frt 66 kr eljárás és a felmerülhető tartási költségek megfizetésében marasztaltatott el, az elmarasztalt által közbevetett felebbezés folytán felülvizsgáltatván, vétkekesség tekintetében és a büntetés mérvére vonatkozó részében indokainál fogva

helybenhagyatik, míg a minősítést illető rész megváltoztatik és panaszlott azon cselekményeért, hogy törkölybort ezen minőséget feltüntető jelzés nélkül hozott forgalomba, az említett t.-c.-nek nem 2. §-ába, hanem 3. §-ába ütköző kihágásban mondatik ki vétkeknek és ezért az 5. §. d) pontja alapján marasztaltatik el a fenti 50 frt pénzbüntetésben. Az alsóbb foku ítéletek a minősítés tekintetében megváltoztatandók voltak, mert a kolozsvári borvizsgáló szakértő-bizottság a feljelentés tárgyát képező borokat nem jelentette ki mesterséges, hanem csupán csiger vagy löre boroknak, melyek az 1893. évi XXIII. t. c. 3. §-ának 2. bekezdése értelmében forgalom tárgyát képezhetik, feltéve, hogy ezen minőségüknek megfelelő elnevezés alatt kerültek forgalomba. Minthogy pedig be van igazolva, miszerint a kérdésben levő borok nem csiger vagy löre elnevezés alatt adattak el, nevezett egyén az idézett t.-c.-nek nem 2. §-ába, hanem 3. §-ába ütköző kihágás miatt volt megbüntetendő. Megjegyeztetik végül, hogy az alispáni ítélet indokolásában foglalt azon megjegyzés, mely szerint a szóbantorgó borok mesterségeseknek voltak kijelentendők, mert készítésüknél viz használtatott fel, téves, mert az említett t.-c. végrehajtása iránt 1893. évi november 29-én 83432. szám alatt kiadott kereskedelemügyi miniszteri rendelet 3. §-a értelmében a törkölybor, ugyancsak a csiger vagy löre szőlőtörkölyből cukrozott, illetve természetes viz hozzáadásával állítatik elő. Különben is az eljáró hatóságok nincsenek jogosítva a borvizsgáló szakértő bizottságok véleményét szakszerű szempontból felülvizsgálni.

□ **Állatbetegségek.** A földmívelési miniszter legújabb kimutatása ismét szomorú adatokkal szolgál. A sertésvész e szerint az elmúlt héten 33 újabb községet fertőzött, úgy, hogy most már az országnak 1280 községében pusztit ez a rettenetes nyavalya. Az egyéb állati járványoknak majdnem mindegyikénél szintén rosszabbodás mutatkozott, miközben a szomszéd Ausztriából a legkedvezőbb állategészségügyi jelentések érkeznek. Augusztus 15-ikén ugyanis valamennyi osztrak örökös tartománynak csak 159 községében dult a sertésvész és 109 községében a száj- és körömfájás. Óhajtható volna, hogy végre a mi állategészségügyi viszonyainkon is meglássék a földmívelési miniszter erélyes keze.

Szerkesztői üzenet.

C. B. Helyben. A hosszú levélben tett kérdésekre csak úgy adhatunk kellő felvilágosításokat, ha előbb némely, homályosan megírt részletekről is teljesen informálva leszünk. Azért sziveskedjék valamelyik hétköznapon d. u. 3—5 óra között szerkesztőségünkbe befáradni, ha még mindig szüksége van a jelzett felvilágosításokra katonáskodására vonatkozólag.

TÁVIRATOK.

— **Ismét kihallgatások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma délután két órakor ismét kihallgatáson

fogadta a két miniszterelnököt és a ki-egyezés végleges intézésére hivatott szak-minisztereket. A miniszterek ma este valószínűleg Budapestre utaznak. Hírlik, hogy a magyarok a kvóta és a junctim kérdésében engedni voltak kénytelenek.

— **Ófelsége a jubileumi kiállításán.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A király ma délelőtt két óra hosszát tartó látogatást tett a bécsi jubileumi kiállításán.

— **Az orosz lefegyverzési kísérlet.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonból jelentik, hogy Murawiew jegyzéke, a melyben a cárnak az általános békekonferenciára vonatkozó tervét közölte, magára vonta az angol hivatalos körök komoly figyelmét. Hírlik, hogy Amerika nem lesz hajlandó a lefegyverzési tárgyalásokon aktív részt venni.

A cár által javasolt békekonferencia Koppenhágában tartatik meg.

Berlinből sürgönyzik, hogy a szocialisták nagy bizalmatlansággal fogadják a cár kezdeményezését. A „Vorwärts“, a szocialisták főlapja szerint a cár javaslata ügyes fogás, melylyel az orosz diplomácia megtéveszti a világot. A cár javaslatával áztatja a hatalmakat, míg elkészülhet a háborúra. A manifesztum nem a béke, hanem a legszomorúbb vérontás kezdete.

— **Késedelmes békekötés.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A spanyol minisztertanács még nem határozott a békebizottság tagjainak kinevezése tekintetében.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —

Bpest, aug. 30.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, ősze: 8.29; későbbi szállítás: —. — Tengeri, szep.: 4.41; ősze: 5.05. — Rozs, ősze: 6.62. — Zab, ősze: 5.37.

Az értéktőzsdén az árák a következők: Osztrák hitelrészvény: 360.80. — Magyar hitelrészvény: 396.50 — Államvasut: 359.

Laptulajdonos

Felelősszerkesztő

SAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF

kiadó.

Hirdetések.

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Kölcsön a valódi becsérték háromnegyed részéig 20-30 év köti időre készpénzben. Birtokos felmondhat, pénzintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tüke is törlesztetik. Lebonnyítás leg-rövidebb idő alatt.

— Convertálás bélyeg- és illetékmentes. —

Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csakis: telekkönyvi kivonat és katasteri birtokiv másolat. 40494

Ingatlan-és Jelzálog-Forgalmi-Intézet.

Budapest, Váci-körút 39.

Intézetünk az egyedül, mely az ország minden részében, haladékos és a legtekintélyesebb földtulajkosok által okmányoszerűleg ajánlata van.

Minthogy a tavasz clórehaladásával csecsemőt, gyermeket és felnőttet egyaránt fenyeget a járványok veszélye, ismét csak a minden alkalommal hálásan fogadott

MOHAI

ÁGNES-forrásunk

vizének használatát ajánljuk. Egyrészt mert olcsó, igen kellemes és tiszta ivóvíz lévén, a tavaszi és nyári évszakokban kedvelt élvezet-szerként szerepel, másrészt mert dús szénsav-tartalmánál fogva, specillcus óvószer is a tífus, cholera és a gyermekek tifoit-szerű tavaszi-nyári hasmenése ellen. Ehhez járul még, hogy a csecsemőt is megvédi az ilyenkor nagyon veszélyes hurutos bélbántalmak ellen, míg szoptatója e víz használata folytán nagyon kedvező összetételű és bőséges tejet nyer. A már meglévő gyomor- és bélhurutot gyermekeknél és felnőtteknél gyógyítja. Kellemesen hatván be szénsavánál fogva a gyomor és bél idegeire; a gyermekek lázas megbetegedéseinél pedig nélkülözhetetlen, hűtő, húgyhajtó és a szomjat esillapító hatásánál fogva.

— Kedvelt borviz. —

A mohai Agnes-forrás
kezelősege.

Főraktár:

Édeskuty L.

cs. és kir. udvari szállító

BUDAPEST, V., Erzsébet-tér 8.

Kapható minden gyógyszertárban,
fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönséggel tudatni, hogy **szikviz-gyáramat** a közel-múltban feltalált

„Favorit“

Syfon fejekkel ellátott szikvizes üvegekkel is felszerelvén, azokat mint a közegészségre nagyfontosságúakat, forgalomba hoztam. A „Favorit“ fejekkel ellátott szikvizes üvegeknek előnye különösen abban áll, hogy eleje vétezik a csövön keresztül való ivásnak — ami a régi Syfonos üvegeknél lehető volt — s ezzel a csöveknek ragályos megfertőzése megakadályoztatván, a „Favorit“ fejekkel ellátott Syfonos üvegekből a szikviz teljes megnyugvással élvezhető.

Midőn még tudatnám, hogy megrendeléseket gyógyszerháromban (Ferenciek-utca 1. sz.) elfogadok, újból is felbivom a n. é. közönség becses figyelmét a nagyfontosságú ujtásra.

Tisztelettel

Sipőcz István

gyógyszerész.

Allandó nagy

Butor-kiállítás

Pécsett, Király-utca és Széchenyi-tér sarkán
a „Pécsi takarékpénztár“ régi helyiségeiben

Mindennemü asztalos és kárpitozott butorokból

Ebédők

Hálószobák

Uri szoba

Salon és

Boudoir

berendezések.

Ó-német, Renaissance, Barock, Angol és Ampir kivitelben.

Rendkívüli olcsó árák.

Ugyszintén Angol és mindennemü I. rangú gyártmányu

kerékpárok (bicykli)

raktára.

FRIEDMANN KÁROLY és GÜNSBERGER

nagy-kanizsai villamos üzemü butor gyáranak raktárában.